

Sygnatura akt I C 93/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 15-07-2022 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Daniel Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 15-07-2022 r. w Koninie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko Usługi (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K.

o zapłatę

1. uchyła w całości wyrok zaoczny z dnia 27.04.2021 r.
2. zasądza od pozwanego Usługi (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. na rzecz powoda P. W. kwotę 1320 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09.06.2021 r. do dnia zapłaty;
3. oddała powództwo w pozostałym zakresie;
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie od pozwanego Usługi (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. kwotę 144 zł (sto czterdzieści cztery złote) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
5. odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu pozwanego.

sędzia Daniel Adamczyk

Sygn. akt I C 93/21

UZASADNIENIE

Powód P. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Usługi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 1 845,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10.12.2020r. do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że wykonywał na zlecenie pozwanego usługę polegającą na naprawieniu huśtawki, co czynił zgodnie z zaleceniami pozwanego. Pomimo upływu terminu zapłaty za usługę, należność z tego tytułu w kwocie 2200 zł i dodatkowo za materiały nie została uregulowana. Następnie w ramach ugody zawartej z prokurentem pozwanego strony uzgodniły należność na kwotę 1500 zł plus Vat. Fakturę na taką kwotę wystawiła A. S. (1), która przelała na rzecz powoda wierzytelność wynikającą z tej faktury.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

W dniu 27.04.2021r. Sąd wydał w sprawie wyrok zaoczny, w pkt 1 zasądając na rzecz powoda kwotę 1 845,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27.04.2021r. do dnia zapłaty, w pkt 2 oddalając powództwo w pozostałym zakresie, w pkt 3 nakazując pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu-Państwa kwotę 200 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, któremu to wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych i uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu wskazał powód z pozwanym nawiązali współpracę gospodarczą w okolicznościach związanych z realizacją przez pozwanego jednego z zamówień publicznych, polegającego na świadczeniu usług czystości i konserwacji na placach zabaw. Z uwagi na usterki techniczne sprzętu znajdującego się na powyższych placach zabaw, pozwany nawiązał kontakt z powodem, który miał dokonać niezbędnych napraw. Powód nie wywiązał się jednak z uzgodnień dokonanych przez strony, część prac nie wykonał w ogóle, a inne nie zostały przez niego wykonane prawidłowo, co skutkowało odmową pozwanego odebrania wykonanej przez powoda usługi i zapłaty wynagrodzenia. Pozwany miał dokończyć pracę oraz poprawić usługi wykonane wadliwie, zaś należne powodowi wynagrodzenie miało zostać stosunkowo obniżone. Pozwany podkreślił, iż stan prac, jaki pozostawił powód, nie umożliwia ich odbioru oraz zapłaty wynagrodzenia. Pozwany ostatecznie wniósł o obniżenie wynagrodzenia w związku z naliczonymi karami umownymi związanymi z działaniami powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany Usługi (...) Sp. z o.o. w K. zawarł z (...) i Z. w G. umowę o utrzymaniu placów zabaw oraz innych obiektów rekreacyjnych w G.. Pozwany zlecił powodowi jako podwykonawcy realizację usługi w postaci naprawy huśtawki na placu zabaw przy ulicy (...) w G.. Kwotę usługi strony ustaliły pierwotnie w wysokości 2200 zł oraz dodatkowo cenę materiałów. Warunki wykonania umowy zostały omówione telefonicznie, a prace miały zostać wykonane do dnia 30.11.2020r.

Usługa polegająca na naprawie huśtawki została wykonana przez powoda w 25 listopada 2020r. Podczas odbioru prac (...) i Z. w G. zgłosił wykonawcy uwagi do wykonanej naprawy. Pozwany 14 grudnia 2020r. zwrócił się do powoda o poprawienie wykonanej usługi i skorygowanie uchybień wstrzymując zapłatę za fakturę. Usunięcie usterek zostało ustalone na okres wiosenny 2021r. W kwietniu powód dokonał pierwszej poprawy stwierdzonych usterek. W dniu 16.04.2021r. wykonawca zgłosił poprawione prace do odbioru, jednak w dniu odbioru ponownie stwierdzono nieprawidłowości i wyznaczony został ostateczny termin wykonania naprawy na dzień 11.05.2021r. W maju powód dokonał kolejnej poprawy stwierdzonych usterek. Wykonanie prac wykonawca zgłosił do odbioru w dniu 01.06.2021r. Powód ustalił ostatecznie ustnie z prokurentem pozwanego J. B., że za wykonaną usługę otrzyma 1500 zł plus VAT.

Dowód: zeznania powoda – k. 113-113v, 147-148v, zeznania świadka L. Ł. – k. 147-148, korespondencja e-mailowa k. 96-111, płyta CD – k. 22

Ostatecznie naprawa została wykonana w sposób prawidłowy, a poprawione prace zostały odebrane 01.06.2022 r., jednak w związku z przekroczeniem terminu na wykonawcę zostały nałożone kary umowne. Za nieterminowe wykonanie usługi polegającej na naprawie huśtawki na placu zabaw przez pozwanego zostały pozwanemu naliczone kary umowne w wysokości 1050 zł zgodnie z zapisami obowiązującej umowy na utrzymanie placów zabaw oraz innych obiektów rekreacyjnych.

Dowód: informacja (...) i Z. w G. - k. 128 i 151,

Ponieważ J. B. domagał się wystawienia faktury za wykonane roboty, w dniu 19.11.2020r. powód zawarł z A. S. (1) umowę zlecenia, której przedmiotem było wykonanie wymiany nóg huśtawki na placu zabaw przy ul. (...) w G..

W dniu 8.12.2020r. A. S. (1) wystawiła pozwanemu fakturę numer (...) do zapłaty kwoty 1845 zł na wymianę nóg huśtawki w parku przy ul. (...) w G. z terminem płatności 2 dni.

Dowód: faktura - k. 16,

Powód nabył wierzycelność w stosunku do ww. faktury na mocy umowy cesji zawartej w dniu 4.01.2021r. z A. S. (1).

Dowód: umowa cesji - k. 19,

Wartość dowodowa zgromadzonych dokumentów nie budziła wątpliwości, zwłaszcza, iż nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a sąd nie dopatrywał się powodów by czynić to z urzędu.

Za wiarygodne w całości sąd uznał także zeznania powoda i świadka, albowiem były szczere, jasne, spójne i logiczne, korespondowały ze sobą oraz z dokumentami.

Przydatna okazała się także płyta CD z nagraniami rozmów dotyczącymi ustaleń między stronami.

Sąd pominął dowód z zeznań J. B. jako zmierzające do przedłużenia postępowania (k. 132). Świadek nie stawiał się na wezwania pod adresem, który pozwany sam podał w sprzeciwie, podczas gdy odbierał korespondencję do pozwanego, a jego zeznania miały dotyczyć głównie ustaleń, które zostały nagrane i złożone do akt sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, że powoda i pozwanego łączyła ustna umowa dotycząca wykonania prac naprawczych na placu zabaw przy ulicy (...) w G.. Strony różniły się pierwotnie co do zakresu tych prac, lecz na skutek telefonicznych rozmów pomiędzy powodem a prokurentem pozwanego J. B. doszło do jednoznacznego uszczegółowienia, że prace dotyczyły naprawy huśtawki za cenę 1500 zł plus VAT. A. S. (2) pełniła jedynie funkcję pośrednika przy rozliczeniach.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W przedmiotowej sprawie powód miał dokonać wymiany nóg huśtawki przy użyciu własnego materiału. Umówione prace powód wykonał w sposób wadliwy, przy czym wady te poprawiał kilkakrotnie na przestrzeni kilku miesięcy. Ostatecznie jednak dokonano odbioru prac w dniu 01.06.2021 r. Tym samym powód wykonał umowę, za co należne mu było wynagrodzenie.

Nie bez znaczenia pozostaje jednak, że pozwanego z (...) i Z. w G. łączyła umowa o utrzymaniu placów zabaw oraz innych obiektów rekreacyjnych w G.. Umowa ta nie wiązała jednak w żadnym zakresie powoda, który swą umowę z pozwanym wykonał. Co więcej pozwany, mimo wad dzieła, od umowy z powodem nie odstąpił w trybie art. 635 k.c. czy też art. 636 k.c., ani nie skorzystał w wykonaniu zastępczego. Pozwany wyznaczał przy tym powodowi kolejne terminy na poprawienie dzieła w trybie art. 636 § 1 k.c. Ostatecznie doprowadziło to do obciążenia pozwanego karą umowną w wysokości 1050 zł przez (...) i Z. w G..

Pozwany wniósł o obniżenie wynagrodzenia z uwagi wadliwe wykonanie umowy przez powoda. Sąd uznał to żądanie co do zasady przez odpowiednie zastosowanie art. 560 § 1 k.c. w zw. z art. 638 § 1 k.c. Stan faktyczny wskazuje, że wadliwość dzieła została ostatecznie przez powoda usunięta, ale z uwagi na konieczność kilkakrotnych napraw i związany z tym czas, pozwanemu naliczono karę umowną w wysokości 1050 zł. Jest to niewątpliwie uszczerbek majątkowy powstały w majątku pozwanego z uwagi na wadliwe wykonanie dzieła przez powoda. Pamiętać jednak należy, że powoda nie łączyła umowa bezpośrednio z (...) i Z. w G. i nie znał on zapisów umowy łączącej ten podmiot z pozwanym. Brak zatem podstaw do obciążania tą karą umowną powoda wprost, czy przenoszenia jej wartości w pełnej wysokości na powoda. Pozwany zdawał sobie sprawę z zapisów umownych z (...)w G. i możliwości naliczenia kary, a mimo tego od umowy z powodem nie odstąpił, ani nie skorzystał z pomocy innych podmiotów. Powód tymczasem pracę wykonał. W tej sytuacji sąd uznał, że obie strony winny ponieść odpowiedzialność za naliczenie kary umownej po połowie. W konsekwencji dokonano obniżenia wynagrodzenia powoda o kwotę 525 zł (1050 zł / 2).

Mając powyższe na uwadze sąd zasądził od pozwanego kwotę 1320 zł tj. umówione wynagrodzenie brutto (1500 zł plus VAT) minus 525 zł. Kwota wynagrodzenia brutto w wysokości 1825 zł wynikała z rozmów telefonicznych pomiędzy powodem a J. B. - prokurentem pozwanego.

Do tego za zasadne uznano odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c. od dnia 09.06.2021r. do dnia zapłaty. Prace powoda odebrano dopiero 01.06.2021 r. Do tego doliczono 7 dni na zapłatę jako termin umowy (k. 7), stąd odsetki naliczono od dnia następnego.

Żądanie dalej idące oddalono jako nieuzasadnione.

Pozwany przegrał proces w 72 % co do kwoty głównej. Koszty powoda wynosiły 171,98 zł (k. 121), a pozwanego 917 zł. Opłata od sprzeciwu obciążała pozwanego (art. 348 kpc).

Sąd odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu powoda w trybie art. 102 kpc, gdyż byłoby to sprzeczne z zasadami słuszności. Powód jest osobą fizyczną, która w zasadzie domaga się wynagrodzenia z wykonaną pracą. Praca ta jakkolwiek pierwotnie wadliwa, została ostatecznie wykonana prawidłowo, a powód poniósł odpowiedzialność finansową za opóźnienie poprzez obniżenie wynagrodzenia. Powód jest osobą niezamożną, która korzysta ze zwolnieniem z kosztów sądowych, a pozwany spółką prawa handlowego, która nie dopilnowała kwestii formalnych związanych z zawarciem umowy na prace, które sama zlecała. W konsekwencji skutkowało to nieporozumieniami co do zakresu umowy. W tej sytuacji dodatkowe obciążanie powoda kosztami procesu pozwanego, które jeszcze dalej obniżałyby w istocie należne mu wynagrodzenie za „pracę”, z której się utrzymuje, byłoby sprzeczne z zasadami słuszności.

Pozostałe nieuiszczone przez żadną ze stron koszty sądowe tymczasowo poniósł Skarb Państwa. Dotyczyło to opłaty od pozwu (200 zł), od której powód był zwolniony. Tym samym, stosownie do wyniku procesu Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie od pozwanego kwotę 144 zł (200 zł x 72 %) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, mając na uwadze również treść art. 113 ust. 1 obowiązującej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na uwadze wyrok zaoczny z 27.04.2021 r. uchylono w pkt 1 na podstawie art. 347 kpc i orzeczono jak wyżej.

sędzia Daniel Adamczyk